

at staa som de ærede Medlemmer Hr. Stauning og Hr. Borghjerg og forsikre om deres trofaste og rene Kærlighed til Frihandelen, samtidig med at de forklarer, at naturligvis maa dette forstaaes med den Modifikation, at i Øjeblikket er Frihandel jo ikke til at gennemføre. Det er ikke os, der har haft den Slags Ting nødvendig. Det er os, der har gjort et stadig og stille Arbejde . . . (Munterhed), ja, et stadig og et stille Arbejde for Erhvervene. Det er vor Indsats i denne Sag, og den stiller vi ganske rolig op mod de Herrers lange Foredrag. Der er ingen Tvivl om, at de Tanker, som er vort Partis, vokser sig stadig stærkere, og vi føler os ganske sikre paa, at de en Gang vil sejre. Vi kunde ønske, det skete noget hurtigere, men vi maa tage Kaarene, som de er, for vi kan jo ikke bringe dem til Sejr ved at gaa sammen med Socialdemokraterne eller de Radikale. Det er jo en given Ting; der er intet at vente. Mellem disse to Partier og os er Kløften dyb, meget dybere end paa visse Punkter mellem Partiet Venstre og os, og det er jo netop dette, der er Grunden til, at den danske Rigsdag sidder i det, som den gør i Øjeblikket. Der sker i den danske Rigsdag det, som sker Verden over i Parlamenterne, nemlig at Opfattelserne af denne Krisesituation staa saa skarpt overfor hinanden, at Parlamenterne er ved at slides op. Det er det, der sker, og overfor dette har vi foretrukket et stille Arbejde, og dette stille Arbejde sætter vi, som sagt, roligt op mod Deklamationerne.

Forespørgeren (Stauning): Jeg giver Afkald paa yderligere at svare den højtærede Minister; efter den Tone, som han sidst talte i, synes jeg, det er rimeligt at lade være. Med Hensyn til hans Udtalelser, som jeg tidligere har citeret, skal jeg nøjes med at sige, at der er ingen Mennesker, som læser disse Udtalelser, der vil være i Tvivl om, hvad den højtærede Minister har ment; ingen, der hidtil har læst dem, har været i Tvivl derom, og ingen vil være det i Fremtiden, selv om Ministeren søger at glatte ud og trække tilbage nok saa ofte.

Naar jeg bad om Ordet, var det imidlertid mere for at spørge den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) om, hvad han da mener, at den af ham fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen indeholder, siden den af Indenrigsministeren siges at være en meget sigende Dagsordenen og jo ogsaa af den konservative Ordfører faar Prædikat af at betyde adskilligt. Jeg ser ikke, at der i denne

Dagsorden gives noget som helst Løfte om Fortsættelse af den Importregulering, som udløber den 31. Marts. Tør jeg uden at være indiskret spørge, om det ligger i Dagsordenen, at man har sikret sig Fortsættelsen af Importreguleringen, og tør jeg med det samme spørge: Hvad mener man med den saglige, men hurtige Behandling? Hvem er det, der skal foretage denne saglige og hurtige Behandling? Er det Ministeriet, eller er det Forhandlinger af mere privat Karakter, der skal finde Sted, og som vi altsaa skal vente paa, førend det kan blive aabenbaret for Rigsdagen, hvad der skal blive det endelige Resultat? Det var jo dog, naar man endelig fremsætter en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der i sig selv intet siger, ønskeligt at faa at vide, om der ligger noget bag det, som siger mere, end der staaar i selve Dagsordenen. Jeg har vanskeligt ved at forstaa, at der skulde være nogen Art Tilsagn i det foreliggende Forslag, da den højtærede Landbrugsminister, saa vidt jeg ved, endnu ikke har forladt Stillingen, og hans Politik og hans Opfattelse af Erhvervspolitik er jo ikke ubekendt; det er jo kun kort Tid siden, han har udtalt sig derom. Jeg tillader mig at spørge, om det er muligt at faa noget at vide om, hvad der ligger i denne Dagsorden, hvis der ligger andet deri, end der staaar.

Formanden: Da der endnu er indtegnede tre Talere, vil jeg anse det for ugørligt at tilendebringe Forhandlingen uden en Pause og skal derfor udsætte Mødet til Kl. 7.³⁰.

Mødet udsat Kl. 5.⁴⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.³⁰.

Fraenkel: Jeg vil gerne sige nogle Ord om de tre fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen. Hvad det socialdemokratiske Partis Paastand angaar, vilde jeg ikke turde betegne den som et blot og